

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2024/0603

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av klage av 20. mars 2024 fra Sanitetsforeningens stiftelse Grefsen (org.nr. 981 283 120) på Stiftelsestilsynets vedtak av 5. mars 2024.

Saken gjelder Stiftelsestilsynets vedtak om å avvise søknad om oppheving av stiftelsen.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsen avgjør Stiftelsesklagenemnda klager på enkeltvedtak fattet av Stiftelsestilsynet i samsvar med blant annet stiftelsesloven.

Stiftelsesklagenemnda kan prøve alle sider av saken, jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 34. Klagen er fremsatt i rett tid og vilkårene for å behandle klagen er til stede, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 32.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av klagen deltok lederen Gudmund Knudsen og medlemmene Kamilla Silseth og Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Sanitetsforeningens stiftelse Grefsen (heretter stiftelsen eller klager) ved advokat Henning Brath, søkte 24. februar 2023 om oppheving av stiftelsen og om overføring av stiftelsens midler til NKS Grefenslia AS. Subsidiært søkte stiftelsen om omdanning av stiftelsens formål.

I brev 3. mai 2023 ba Stiftelsestilsynet om ytterligere dokumentasjon i saken, herunder om mer utfyllende begrunnelse for opphevingen. Stiftelsen svarte på henvendelsen i brev 14. juni 2023. I brev 30. juni 2023 ba Stiftelsestilsynet igjen om mer utfyllende informasjon, også nå om grunnen for opphevingen, herunder særlig formålsrealisering og bruk av kapitalen. Stiftelsen svarte på henvendelsen i brev 25. august 2023.

Stiftelsestilsynet vedtok 5. mars 2024 å avvise stiftelsens søknad uten realitetsbehandling. Grunnen var at styremedlemmene i stiftelsen som hadde vedtatt søknaden om oppheving av stiftelsen og utdeling av gjenværende midler til NKS Grefenslia AS (heretter selskapet), også er styremedlemmer i NKS Grefenslia AS.

Stiftelsen klaget på vedtaket 20. mars 2024.

Stiftelsestilsynet har vurdert klagen, men fant ikke grunnlag for å omgjøre vedtaket. Tilsynet oversendte saken til Stiftelsesklagenemnda ved innstilling 19. april 2024.

Stiftelsen sendte inn kommentarer til innstillingen 23. april 2024. Stiftelsestilsynet sendte inn merknader til stiftelsens kommentarer 15. mai 2024.

Stiftelsesklagenemnda holdt nemndsmøte og avgjorde saken 29. mai 2024.

3 Stiftelsestilsynets vedtak

Vedtaket av 5. mars 2024 lyder:

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

Meldingen om oppheving av stiftelse av 24. februar 2023 fra SANITETSFØRENINGENS STIFTELSE GREFSEN, org.nr. 981 283 120, avvises.

Stiftelsestilsynet har begrunnet vedtaket med at søknaden mangler opplysninger som er nødvendige for at tilsynet skal kunne prøve om den er i samsvar med stiftelsesloven og stiftelsens vedtekter. Tilsynet har vist til at styremedlemmene i stiftelsen som har vedtatt søknaden om oppheving også er styremedlemmer i selskapet som skal motta de gjenværende midlene om stiftelsen blir opphevet.

Stiftelsestilsynet viser i vedtaket til at det ikke framgikk av den innsendte dokumentasjonen at styret har vært oppmerksom på reglene om inhabilitet i stiftelsesloven § 37 da det behandlet søknaden. Det var derfor uklart for tilsynet om stiftelsen hadde behandlet saken i samsvar med reglene i stiftelsesloven.

4 Klagers anførsler

Klager ber Stiftelsesklagenemnda omgjøre Stiftelsestilsynets vedtak om avvisning av søknaden, samt realitetsbehandle og godkjenne søknaden om oppheving.

Klagers anførsler kan oppsummeres slik:

- Habilitetsreglene har vært vurdert av stiftelsens styre i forbindelse med omdanningssaken. Et samlet styre har vurdert det slik at styrets medlemmer ikke har vært inhabile selv om de også er styremedlemmer i NKS Grefsenlia AS.
- Det foreligger ikke forhold som gjør stiftelsesloven § 37 første ledd aktuell.
- At stiftelsens styremedlemmer også er styremedlemmer i selskapets styre leder ikke til at styremedlemmene må anses for å ha tillitsverv i et foretak som har økonomisk eller annen fremtredende særinteresse i saken etter stiftelsesloven § 37 andre ledd.
- I kravet om «særinteresse» ligger at selskapet der vedkommende har tillitsverv må ha en interesse i saken som går på tvers av stiftelsens interesse. I kravet om at særinteressen i tillegg må være «fremtredende» ligger at den må være av en slik styrke at den er egnet til å påvirke styremedlemmets standpunkt i saken.
- I dette tilfellet går ikke selskapets interesser på tvers av stiftelsens interesser. Tvert imot vil selskapet, dersom omdanningssøknaden fører fram, bidra til at stiftelsens formål kan videreføres på best mulig måte gjennom selskapet. Midlene som overføres til selskapet vil være øremerket slik at de ikke går til andre formål enn det stiftelsen har hatt.
- Stiftelsen stiller spørsmål ved hvorfor Stiftelsestilsynet etter over ett års saksbehandlingstid velger å fatte avvisningsvedtak i saken, heller enn å be stiftelsen redegjøre for habilitetsvurderingen før vedtak fattes.

Stiftelsen har også anførsler til realiteten i søknaden. Disse gjengis ikke her fordi Stiftelsesklagenemnda bare behandler spørsmålet om avvisning av søknaden uten realitetsbehandling.

5 Stiftelsestilsynets innstilling i klagesaken

Stiftelsestilsynet har i sin innstilling av 19. april 2024 i det vesentlige fastholdt begrunnelsen for vedtaket. I klagesaken har det imidlertid kommet fram nye opplysninger om at stiftelsen har vært oppmerksom på habilitetsreglene i stiftelsesloven, og at et samlet styre har vurdert at styrets medlemmer ikke har vært inhabile selv om de også sitter i selskapets styre.

Stiftelsestilsynet har derfor følgende ytterligere bemerkninger:

- Stiftelsestilsynets kontroll gjøres for å sikre at en eventuell registrering av omdanning av stiftelsen i Stiftelsesregisteret bygger på et gyldig vedtak på stiftelsens hånd. Dersom det ikke foreligger et gyldig vedtak på stiftelsens hånd, kan heller ikke Stiftelsestilsynet fatte vedtak om å foreta omdanning, jf. § 50 eller godkjenne stiftelsens omdanningsvedtak, jf. § 51 jf. § 48 annet ledd. Meldingen eller søknaden skal da avvises, jf. stiftelsesloven § 8 jf. foretaksregisterloven § 5-2.
- En forutsetning for at Stiftelsestilsynet etter stiftelsesloven §§ 48 første ledd, jf. 50 kan omdanne, herunder oppheve en stiftelse er at oppretteren eller styret har søkt om det. Søknaden må ha grunnlag i et gyldig styrevedtak.
- Bestemmelsen i stiftelsesloven § 37 om inhabilitet sier ikke noe direkte om hva som er virkningen av at ett eller flere styremedlemmer som er inhabile har deltatt i behandlingen og avgjørelsen av en sak. Det er likevel sikker rett at styrets beslutning som alminnelig regel bare blir ugyldig dersom det inhabile medlems deltakelse kan ha vært av betydning for avgjørelsen, jf. M. Aarbakke mfl., Aksjeloven og allmennaksjeloven: Lovkommentar, aksjeloven § 6-27 første ledd note 1.11, Juridika, bekreftet à jour per 19. april 2023.
- Stiftelsestilsynet kan ikke se at det kan stilles noe krav om at særinteressen «går på tvers av stiftelsens interesse eller hensynet til å gjennomføre stiftelsens formål», slik klager har anført. Tilsynet viser her til tolkningen av stiftelsesloven § 37 andre ledd i HR-2001-556, Oslo tingrett av 23. juni 2020 (19-155513TVI-OTIR/04) og Knudsens note til lovbestemmelsen i Rettsdata. Disse rettskildene konkluderer med at det vil være «tilstrekkelig at den interesse organisasjonen har i saken, er spesiell og av en slik styrke at den er egnet til å påvirke styremedlemmets standpunkt i saken».
- Stiftelsestilsynet mener at det er klart at selskapet har en interesse i utfallet av saken som er spesiell og at den er egnet til å påvirke styremedlemmets standpunkt i saken, jf. stiftelsesloven § 37 andre ledd. Om opphevingen blir gjennomført i tråd med klagers søknad vil store verdier bli overført til selskapet. Etter Stiftelsestilsynets vurdering fremstår det dermed som klart at selskapet har en fremtredende økonomisk særinteresse i omdanningssaken.
- Konklusjonen blir dermed at styremedlemmene var inhabile da de fattet vedtak om å søke omdanning av stiftelsen, jf. stiftelsesloven § 37 andre ledd. Stiftelsestilsynet mener det er grunn til å anta at de inhabile styremedlemmenes deltakelse kan ha vært av betydning for avgjørelsen og at styrevedtaket dermed må anses å være ugyldig.

6 Klagerens merknader til innstillingen

Klager har følgende merknader til Stiftelsestilsynets innstilling:

- Stiftelsestilsynet har lagt til grunn feil lovanvendelse ved tolkningen av stiftelsesloven § 37. Tilsynet viser til HR-2001-556 som støtte for sitt standpunkt. Avgjørelsen knytter seg til habilitetsbestemmelsen i stiftelsesloven av 1980 § 7 andre ledd.
- Klager fastholder at gjeldende habilitetsbestemmelse i stiftelsesloven § 37 bygger på at vilkåret «særinteresse» forutsetter at det foreligger en interessekonflikt med stiftelsens interesse og/eller hensynet til å fremme stiftelsens formål. Klager har vist til stiftelseslovutvalgets uttalelser i NOU 1998:7 side 72, samt at departementet sluttet seg til denne uttalelsen i Ot.prp. nr. 15 (2000-2001) side 111. Klager kan videre ikke se at Oslo tingrett så hen til disse forarbeidsuttalelsene i sin dom av 23. juni 2020. Dette er en svakhet ved dommen.

I denne saken vil ikke stiftelsens styremedlemmer selv være mottakere av stiftelsens midler ved en opphevelse, men tillitsvalgt i det selskapet som i tilfelle skal motta midlene på de vilkår som framgår av omdanningssøknaden. Deres interesse er knyttet til å videreføre det formålet som stiftelsen har hatt på en best mulig måte. Styremedlemmene er derfor ikke inhabile.

7 Stiftelsesklagenemndas syn på saken

Saken gjelder klage over Stiftelsestilsynets vedtak 5. mars 2024. I vedtaket avviste tilsynet stiftelsens søknad om oppheving uten realitetsbehandling. Grunnen var at Stiftelsestilsynet mener at styremedlemmene var inhabile da de vedtok å søke Stiftelsestilsynet om oppheving av stiftelsen, og at det er grunn til å anta at dette kan ha vært av betydning for avgjørelsen.

Etter stiftelsesloven § 48 første ledd har Stiftelsestilsynet myndighet til å omdanne stiftelser, herunder oppheve en stiftelse. Etter stiftelsesloven § 50 første setning kan som hovedregel Stiftelsestilsynet bare foreta omdanning etter søknad fra oppretteren eller stiftelsens styre. Uten slik søknad, har ikke Stiftelsestilsynet myndighet til å realitetsbehandle søknaden, og søknaden må derfor avvises, jf. Graver: Alminnelig forvaltningsrett, 5. utgave, side 408. Der det er stiftelsens styre som søker omdanning, er det en forutsetning at det ikke hefter slike feil ved styrevedtaket at det er ugyldig.

Alle de tre styremedlemmene som vedtok å søke stiftelsen opphevet, er også styremedlemmer i selskapet som etter søknaden skal motta de gjenværende midlene dersom søknaden etterkommes. Spørsmålet i saken er om styrets vedtak om å søke stiftelsen opphevet er ugyldig på grunn av at styremedlemmenes dobbeltrolle som styremedlemmer både i stiftelsen og selskapet.

Spørsmålet må vurderes med utgangspunkt i stiftelsesloven § 37 andre ledd første punktum om inhabilitet for styremedlemmer som har stilling eller verv i en privat eller offentlig institusjon eller foretak som har en *«økonomisk eller annen fremtredende særinteresse i saken, eller når han eller hun i slik egenskap tidligere har deltatt i behandlingen av saken»*. Bestemmelsen identifiserer styremedlemmet med den institusjonen mv. som han eller hun har stilling eller verv i.

Spørsmålet for nemnda blir dermed om selskapet har en økonomisk fremtredende særinteresse i opphevingssaken. Klager mener at det i kravet om «fremtredende særinteresse» ligger at selskapets interesse i å motta stiftelsens gjenværende midler må gå på tvers av stiftelsens interesse eller hensynet til å gjennomføre stiftelsens formål, og mener at dette ikke er tilfelle her fordi selskapet vil øremerke midlene slik at de ikke går til andre formål enn det stiftelsen har hatt. Stiftelsestilsynet mener at det ikke kan innfortolkes et krav om interessekonflikt i bestemmelsen.

Stiftelsestilsynet viser til Kjæremålsutvalgets kjennelse HR-2001-556 (Jan H. Bentzons stiftelse). Her var forholdet at Jan H. Bentzons stiftelse hadde som eneste formål å støtte Hordaland Rokrets. Rokretsen var i samsvar med vedtektene representert med to medlemmer i stiftelsens styre. Spørsmålet i saken var om disse to styremedlemmene var inhabile ved styrets behandling av spørsmålet om stiftelsen skulle forfølge rettslig sin rett til en gave som var av vesentlig betydning for stiftelsens mulighet for å realisere formålet. Kjæremålsutvalget kom til at styremedlemmene var inhabile, og uttalte at *«det må være tilstrekkelig at den interessen organisasjonen (dvs. Hordaland Rokrets) har i saken, er spesiell og av en slik styrke at den er egnet til å påvirke styremedlemmenes standpunkt i saken.»* Etter kjæremålsutvalgets syn kunne det ikke stilles noe vilkår for inhabilitet at organisasjonen styremedlemmene også var styremedlemmer i hadde en interesse som *«går på tvers av stiftelsens interesse eller hensynet til å gjennomføre stiftelsens formål»*.

Avgjørelsen gjaldt inhabilitetsbestemmelsen i den tidligere stiftelsesloven av 1980 § 7 andre ledd andre punktum. I gjeldende lov har den tilsvarende bestemmelsen fått en noe annen utforming. Mens den tidligere loven § 7 andre ledd andre punktum nøyde seg med å kreve at den aktuelle institusjonen, organisasjonen eller foretaket hadde en økonomisk eller annen interesse i saken, er det i gjeldende lov et vilkår for inhabilitet at institusjonen, organisasjonen eller foretaket har en økonomisk eller annen fremtredende *særinteresse* i saken. Om bakgrunnen for formuleringen i gjeldende lov heter det i spesialmerknadene til den tilsvarende bestemmelsen i NOU 1998: 7 Om stiftelser side 72:

«I gjeldende lov § 7 annet ledd annet punktum har lovgiveren nøyd seg med å kreve at det aktuelle rettssubjektet har en fremtredende interesse i saken. Utvalget har i utkastet som nevnt presisert at det er først hvis det foreligger en slik særinteresse at den reelt vil komme i strid med stiftelsens interesse og dermed lovgrunnen for inhabilitetsreglene.»

Departementet viderefører utvalgets forslag i Ot. prp. nr.15 (2000-2001), og gjengir det siterte fra lovutvalgets utredning på side 111 i proposisjonen. Forslaget i proposisjonen ble vedtatt av Stortinget.

I G. Knudsen og G. Woxholth: Stiftelsesloven med kommentarer (2004) side 172 er det vist til uttalelsen i forarbeidene om at kravet om det skal foreligge en særinteresse forutsetter en interessekonflikt med stiftelsens interesser og hensynet til å fremme stiftelsens formål.

Kravet om at den någjeldende inhabilitetsbestemmelsen krever at det skal foreligge en interessekonflikt er lagt til grunn i Stiftelsesklagenemndas vedtak 2. november 2018 (sak 2017/296) som bl.a. gjelder forståelsen av stiftelsesloven § 37 andre ledd første punktum. Forholdet var her at tre av styremedlemmene i stiftelsen var avsatt av Stiftelsestilsynet. Sentralt i Stiftelsestilsynets vurdering av å avsette dem, var at de var inhabile og burde fratrådt ved stiftelsens utdelinger av støtte til en forening der de også var styremedlemmer. Stiftelsesklagenemnda var uenig i Stiftelsestilsynets vurdering av habilitetsspørsmålet. Stiftelsesklagenemnda la vekt på at stiftelsen og foreningen som mottok støtten hadde felles formål. Det var da etter Stiftelsesklagenemndas syn ikke en interesse som gikk på tvers av stiftelsens interesse, og som gjorde de aktuelle styremedlemmene inhabile.

Stiftelsesklagenemndas tolking av inhabilitetsbestemmelsen i stiftelsesloven § 37 andre ledd første punktum var oppe som et spørsmål i Oslo tingretts dom av 23. juni 2020 (19-155513TVI-OTIR/04). I dommen konkluderer retten på side 17 med at *«Retten kan ut fra dette vanskelig konkludere med at Stiftelsesklagenemndas tolking og anvendelse av inhabilitetsbestemmelsen i stiftelsesloven § 37 er rettslig holdbar.»*. Stiftelsesklagenemnda er enig med klager når det i tilsvaret til Stiftelsestilsynets innstilling i saken fremgår at en svakhet ved tingrettens dom er at retten ikke kommenterer forarbeidenes uttalelser om kravet til interessekonflikt som er omtalt over. I dommen side 16 fremgår det at stiftelsesloven § 37 er videreføring av tidligere lov § 7, og at rettskildematerialet knyttet til den tidligere loven § 7 fremdeles har interesse. Dette er i beste fall upresist. Retten nevner i det hele ikke betydningen av at det i forarbeidene til gjeldende lov er presisert at det må foreligge en særinteresse i saken som er i strid med stiftelsens interesse for at det skal være inhabilitet. Nemnda er enig med klager i at dette svekker den rettskildemessige betydningen av dommen.

Også etter inhabilitetsbestemmelsen i aksjeloven § 6-27 første ledd er det et vilkår for inhabilitet at styremedlemmet har en fremtredende personlig eller økonomisk særinteresse i saken. Tradisjonelt har dette vært forstått som krav om interessekonflikt med selskapets interesse, se bl.a. T. Bråthen i note 1236 til aksjeloven i Gyldendal Rettsdata (ajourført 23.01.2024) og Aabakke m.fl.: Aksjeloven og allmennaksjeloven. Kommentartutgave (2023), side 556-557, riktignok slik at det begge steder på bakgrunn av kjennelsen HR-2001-556 stilles spørsmål ved om det kan stilles opp noe krav om interessekonflikt. Betydningen av at avgjørelsen knytter seg

til den tidligere stiftelsesloven av 1980 § 7 andre ledd som ikke hadde noe vilkår om «særinteresse» for inhabilitet drøftes imidlertid ikke noen av stedene.

Kjennelsen HR-2001-556 er også referert i G. Knudsen i note 204 til stiftelsesloven § 37 i Gyldendal Rettsdata (ajourført 21.09.2023) der det bl.a. heter:

«I kravet om særinteresse ligger at vedkommende må ha en interesse i saken som er spesiell, og er av en slik styrke at den er egnet til å påvirke styremedlemmets standpunkt i saken, se HR-2001-556 der det også blir uttalt at det ikke kan stilles opp noe krav om særinteressen «går på tvers av stiftelsens interesse eller hensynet til å gjennomføre stiftelsens formål.»»

Noten tar imidlertid ikke opp betydningen av at avgjørelsen er avsagt under den tidligere loven, og betydningen av vilkåret om «fremtredende særinteresse» i gjeldende lov.

Stiftelsesklagenemnda mener på bakgrunn av gjennomgangen av rettskildematerialet at det i vilkåret om «særinteresse» i stiftelsesloven § 37 andre ledd første punktum ligger et krav om interessekonflikt med stiftelsens interesse eller hensynet til å gjennomføre formålet. Så langt er derfor nemnda enig med klageren.

Spørsmålet er så om det i saken her foreligger en interessekonflikt mellom NKS Grefsenlia AS og stiftelsens interesser i å gjennomføre formålet også etter at stiftelsen er opphevet. I denne sammenheng er det av betydning at etter stiftelsesloven § 47 andre ledd skal den gjenværende formuen ved oppheving av en stiftelse som hovedregel «brukes på en måte som samsvarer med stiftelsens formål eller et beslektet formål». Etter bestemmelsen nyter formålet et vern også etter at stiftelsen er opphevet.

Inhabilitetsreglene har til formål å skape tillit til at stiftelsens styremedlemmer ikke lar seg påvirke av andre interesser enn stiftelsens interesse og hensynet til å gjennomføre stiftelsens formål. Søknaden om oppheving av stiftelsen forutsetter at stiftelsens gjenværende midler skal overføres til selskapet der stiftelsens styremedlemmer også er styremedlemmer. Disse har dermed en slik dobbeltrolle som inhabilitetsbestemmelsen i stiftelsesloven § 37 andre ledd første punktum gjelder. Stiftelsesklagenemnda har vanskelig for å se det annerledes enn at selskapet kan ha en egeninteresse i å overta midlene som ikke nødvendigvis faller sammen med stiftelsens interesse i å videreføre formålet etter at den er opphevet. Selskapet er et ordinært aksjeselskap som står for driften av fast eiendom, og som innenfor rammen av aksjeloven og selskapets vedtekter skal ivareta sine egne interesser. Dette er andre interesser enn de som er tilgodesett i stiftelsens formål.

I likhet med Stiftelsestilsynet ser Stiftelsesklagenemnda at stiftelsen og selskapet kan ha noen sammenfallende interesser i opphevingssaken. Dette gjelder særlig eiendommenes karakter. Det er tale om en samlet bygningsmasse der stiftelsen og selskapet eier hvert sitt bygg som driftes i en felles virksomhet. Dette kan imidlertid ikke røkke ved at selskapet har en egeninteresse i saken.

Det er opplyst at planen er at de midlene selskapet blir tilført fra stiftelsen skal øremerkes slik at de ikke går til andre formål enn det stiftelsen har hatt. Det er imidlertid ikke gitt nærmere opplysninger om hvordan øremerkingen skal skje, og om den er tenkt gitt i en form som sikrer varig videreføring av stiftelsens formål innenfor rammen av selskapet. Stiftelsesklagenemnda kan ikke uten videre se hvordan dette skal skje. Nemnda kan derfor ikke se at en slik løsning som omtales av klageren i seg selv betyr at selskapet ikke kan sies å ha en særinteresse i opphevingssaken som er i strid med stiftelsens interesse.

Stiftelsesklagenemnda har etter dette kommet til at alle de tre styremedlemmene i stiftelsen var inhabile etter stiftelsesloven § 37 andre ledd første punktum til å treffe vedtak om å søke

oppheving av stiftelsen. Videre mener nemnda at dette var en saksbehandlingsfeil som kan ha vært av betydning for innholdet av vedtaket. Styrets vedtak om å søke stiftelsen opphevet er derfor ugyldig.

Stiftelsesklagenemnda mener etter dette at det var riktig av Stiftelsestilsynet å avvise søknaden fordi den ikke har grunnlag i et gyldig styrevedtak. Det er etter stiftelsesloven §§ 48 første ledd, jf. 50 første setning en nødvendig forutsetning for å realitetsbehandle søknaden.

I klagen «stusser» klageren over at Stiftelsestilsynet første etter over et års saksbehandlingstid velger å avvise klagen. Stiftelsesklagenemnda er enig det. Det første tilsynet bør gjøre når det får inn en søknad er å undersøke om søknaden må avvises uten realitetsbehandling og i tilfelle informere søkeren om dette slik at søkeren får mulighet til å rette opp feilen med sikte på realitetsbehandling av søknaden.

8 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsestilsynets vedtak av 5. mars 2024 opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 29. mai 2024

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur